

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.26. Episcopi Olomucensis ad Papam libellus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

chiepiscopos, deinde Duces Bavariæ Sa-
xonixque, ac Marchionem Brandebur-
gicum ad suam perduxit sententiam. Ita
Rudolphus una omnium voce electus est
ultimo Septembris anno 1273. Cum E-
lectores adiisset, mox eos sibi fidem jura-
re voluit: &, quod sceptrum imperato-
rium deesset, tergiversantibus prehensam
sceptri loco crucem osculo colendam sin-
gulis præbuit, sicque juramentum fideli-
tatis accepit. Post quatuor ab electione
hebdomades Aquisgrani coronatus est.

Sæcul. XIII.
A. C. 1273.

Ann. Steron.

§. XXVI.

*Episcopi Olomucensis ad Papam
libellus.*

Brumo Comes Stheumbergius, Episco-
pus Olomucensis, hanc Ecclesiam vi-
ginti sex annis magna gubernans pruden-
tia præclaram existimationem college-
rat. Cum Papa Gregorius in litteris ad
concilium convocantibus præcepisset, ut
Episcopi earum rerum, quas in sua quis-
que provincia emendandas viderent,
commentarios ad ipsum mitterent: Bru-
mo suum misit, qui tristem Ecclesiæ Ger-
manicæ statum indicat. Ita loquitur:
Universi homines tam sacri quam profa-
ni, ne Præpositos habeant, Reges aut
Præsules tales eligunt, qui potius ipsis

*De Episc.
Olm. p. 282.
Sup. Lib. 84.
§. I.
Rayn. 1263.
n. 6.*

Hist. Eccles. Tom. XXI.

Pp pa-

Sæcul. XIII.
A C. 1273.

§. II.

pareant: vel suffragia sua dispergunt, si-
ve ut pecuniam ab utraque parte obti-
neant; siue ut defensores sibi parent, si
electus severitatem justitiæ contra ipsos
adhibere vellet. Videntur horrore impe-
ratoriam potestatem: Imperatorem spi-
cientem ac bonum, sed non potentem
cupiunt; nec vident potentiam unius, e-
tiam si ea parum abutatur, tolerabiliorem
esse, quam privatorum omnium insolentiam,
eo quod illa saltem ejus obitu finis-
tur.

Regna nostris tractibus vicina sunt
Hungaria, Russia, Lithuania, & Borussia.
Hungaria fovet Cumanos, non extero-
rum modo, sed ipsorum etiam Hungaro-
rum inimicos capitales: qui suis in bel-
lis nec infantibus parcunt, nec senibus,
& utriusque sexus juventutem in ser-
vitiū abstrahunt, ut eam suis imbuant
moribus, viresque suas augeant. Eodem
in regno proteguntur hæretici schismati-
cique alii ex regionibus illuc prolu-
gi. Regina Hungariæ Cumana est: atque
proximi cognati ejus falsa colunt numi-
na: duæ Hungarorum Regis filiæ de-
sponsæ sunt Russis schismaticis, & Tarte-
rorum jugo subjectis. Lithuani Boru-
que tanquam ethnici jam episcopatus Po-
loniæ plures everterunt: ecce vicinos
nobis proximos!

Sæcul. XIII.

A.C. 1273.

decore Cleri mendicare coguntur: vel dum nolunt agros colere, ac opificium nullum sciunt, furta committunt & sacrilegia. Interdum comprehensi traduntur Episcopis. At e carceribus elapsi nova perpetrant crimina: & rursus capti trahuntur ad supplicium: id quod hominibus profanis anathemata accersit, offensionemque inter eos ac Præsules creat. Permitted proin, ut Episcopus solus eos in synodo sua exaugeret: quia nostris in regionibus Episcopi tantum inter se distant, ut ad exaugurationem Clericorum infanabiliū haud facile convenire queant: ac præterea laicorum illos capiendum absoluteioni ob ipsorum multitudinem ac difficultatem petendi Romam provide!

Cæterum Cleri secularis Ecclesie Collegiales, ut vocant, & parochiales de bonis ac juribus suis quotidie amittunt aliquid. Non eas frequentat populus; spernit conciones Parochorum, nec eis confitetur amplius, præsertim in urbibus, in quibus Fratres Prædicatores Minoresque domicilia habent. Hi enim a prima luce usque ad tertiam sacra incontinenter faciunt; & post sacrificium solenne insuper pluribus sacris privatis seu sine cantu operari pergunt. Itaque, cum hodie ametur brevitās, his maxime sacris adest populus; eumque Fratres ad ea retinent per sermonem, qui a templis reliquis

reliquis, ut par esset, adeundis illum im-^{Sæcul. XIII.}
 pedit. Suis etiam festis, & quidem per ^{A.C. 1273.}
 octo sæpe dies duorum, trium, quatuor,
 vel plurium annorum indulgentias anne-
 ctunt. En illa, quæ ad Clerum perti-
 nent!

Quantum ad laicos, ut scis ipse, quip-
 pe qui Leodii Archidiaconus fueris, in
 quibusdam locis sæpius quotannis habe-
 tur synodus, ad quam vocantur, & in qua
 testes delecti memorant ea, quæ laici pa-
 lam illo anno contra Deum ac religionem
 fecerunt, aut quæ publicus fert rumor:
 & accusati se purgare debent, vel pœ-
 nam canonicam ferre. Hic mos in reli-
 quis diocæsis non est receptus. Unde
 fit, ut laicorum crimina quamvis manife-
 sta, impunita maneant: atque si Parochus
 in Parœcia sua eos velit arguere, sæpe
 periculum vitæ subit. Fac igitur, si pla-
 cet, ut in honorem religionis ubique talis
 synodus habeatur.

Ex utroque sexu apud nos sunt, qui
 nomen vestemque religiosam sumant, etsi
 sacra Sedes eorum institutum non appro-
 baverit: quare inter sectas numerandum
 nobis videtur. Tantum obedientiam do-
 minis dominabusque ac pastoribus suis
 debitam per malam libertatem excutere,
 uxores a maritis suis solvere se cupiunt:
 aut etiam juniores viduæ matrimonio
 nuncium remittunt contra monitum Apo-^{1. Tim. 5. 14.}

Sæcul. XIII. foli. Hæ pietatem simulantes foeminae
A.C. 1273. concitant seditiones contra Presbyteros,
 dum faciendas eis confessiones, Sacramentaque ab iis accipienda subterfugiant,
 & illa in eorum manibus contaminari significant. Censeremus, eas debere nubere, aut domibus Ordinum approbatorum includi. Talis est libellus Episcopi Olomucensis.

§. XXVII.

Papæ ad Episcopum Leodiensem epistola.

Henicum Leodiensem Episcopum pessimi exempli vitam ducere nemo sciebat melius, quam Papa Gregorius. Idcirco ante concilium ei litteras scripsit, in quibus post exhortationem aliquam generalibus conceptam verbis ita loquitur: Ut dolentes audivimus, sacrilego mercatui & incontinentiæ adeo indulxisti, ut ante ac post susceptum Episcopatum plures procrearis liberos. Cum quendam Ord. S. Ben. Abbatissam in concubinam publicam tibi adscivisses, in epulo coram convivis omnibus gloriabaris, tibi viginti duos intra menses liberos quatuor fuisse genitos. Horum aliquibus, cum nondum ætatem haberent idoneam, contulisti vel comparasti beneficia etiam animarum cura

Hæsem.
 p. 299.
 to. II. conc.
 p. 929.

41. 2. 117. 2

liber

897

ra